

รายงานการประชุม
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ครั้งที่ 5/2542
วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2542 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ(ชั้น 3) ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

1. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
2. นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
3. พลอากาศโทเกษม อินจัน
แทนปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
4. นายชาญ เจริญกนกชัย
แทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
5. นายจาตุร อภิชาติบุตร
แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
6. นายวรารักษ์ ชื่นสามารณ
แทนปลัดกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
7. นายชูพงศ์ เสวตจินดา
แทนเลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
8. นางสาววิมา โพธิสมบัติ
แทนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	กรรมการ
9. นางสุภา ภูแก้ว
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	กรรมการ
10. นายสนิท ชมชาญ
แทนผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ	กรรมการ
11. นายอำนาจ ไทยเกื้อ
แทนผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
12. นายชูชัย ศุภวงศ์
นักวิชาการสาธารณสุข 10 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
13. นายธีรชัย ณ นคร
ประธานกรรมการสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	กรรมการ

14. นางบัญญัติ หัสนิยะเวช	กรรมการ
สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ	
15. นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวัน	เลขานุการ
ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	

ผู้ไม่มาประชุม

1. ปลัดกระทรวงการคลัง	ติดราชการ
2. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	ติดราชการ
3. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	ติดราชการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติศักดิ์ ปรงติ	ไปต่างประเทศ
5. นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ	ไปต่างประเทศ
6. รองศาสตราจารย์ ครรชิต มาลัยวงศ์	ติดราชการ
7. นายมารค ตามไท	ติดราชการ
8. นายเรือง สุขสวัสดิ์	ติดภารกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายพิเชต สุนทรพิพิธ	รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
2. นายไพโรจน์ ดันบรรจง	เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
3. นางสาวชนม์ชนก วีรวรรณ	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งชาติ
4. พันโทพงศธร นิมมานพ	กรมพระธรรมนูญ
5. นาวาโท(หญิง)ศิริพร คงพูลศิลป์	กรมเสมียนตรา
6. นายณัฐวิวัฒน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
7. นายพงศธร กาญจนะกุล	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งชาติ
8. นายสมมิตร ศิลป์ประเสริฐ	กระทรวงมหาดไทย
9. นายประจวบ ธรรมจิตต์	กระทรวงมหาดไทย
10. ร้อยตรี เจนศักดิ์ ศิลาภิมิรัตน์	กรมเสมียนตรา
11. นางสาวพิมพ์ร่ำไพ พันธุ์วิชาติกุล	เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี
12. นางกอบแก้ว อินจนา	กรมประชาสัมพันธ์
13. นางสาวสิรินภา เกื้อชะเอม	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

และ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เริ่มประชุมเวลา 13.40 น.

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามวาระการประชุม ดังนี้

วาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานได้กล่าวว่าการประชุมเดิมนัดหมายในวันที่ 11 มิถุนายน ศกนี้ แต่ประธานติดราชการ มีความจำเป็นจึงขอเลื่อนการประชุมเป็นวันนี้แทน

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการครั้งที่ 4/2542

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2542

รายงานการประชุม ครั้งที่ 4/2542 เพิ่งจัดทำเสร็จ กรรมการอาจยังไม่สามารถพิจารณารับรองในขณะนี้ได้จึงขอให้เวลาตรวจสอบก่อน สำหรับกรรมการที่ไม่มาประชุมให้ฝ่ายเลขานุการจัดส่งให้ โดยขอให้พิจารณาภายใน 7 วัน

มติที่ประชุม รับทราบ

ก่อนที่เข้าสู่วาระต่อไป ประธานขอให้นำเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว ซึ่งได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมา 3 ท่าน เสนอที่ประชุมก่อน และได้กล่าวเชิญนายชูพงศ์ เสวตจินดา ประธานคณะทำงานเป็นผู้ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบ

ผู้แทนเลขานุการ ก.พ. ได้ชี้แจงว่าในปีๆ หนึ่งทางโรงเรียนจะรับนักเรียน 250 คน ใน 250 คน 130 คนจะเป็นบุตรของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนอีก 120 คน จะเป็นการสอบแข่งขัน การสอบแข่งขัน จะแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม คือเด็กตั้งแต่ 5 ปี 6 เดือน จนถึง 6 ปี 6 เดือน และแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ 5 ปี 6 เดือน - 5 ปี 8 เดือน, กลุ่มที่ 2 คือ 5 ปี 9 เดือน - 5 ปี 11 เดือน, กลุ่มที่ 3 คือ 6 ปี - 6 ปี 2 เดือน และกลุ่มที่ 4 คือ 6 ปี 3 เดือน - 6 ปี 6 เดือน เมื่อสอบแข่งขันแล้วจะนำมาทำสถิติที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่มควรจะได้รับเด็กเท่าใด ซึ่งโดยปกติแล้วเด็กที่ผ่านการสอบแข่งขันโดยคะแนนอย่างแท้จริง จะมีการประมาณกลุ่มละ 20 คนอาจจะมาน้อยบ้าง ในปี 2541 ปรากฏว่าเด็กที่ผ่านการสอบแข่งขันในจำนวนนี้จำมีทั้งหมด 82 คน ที่เหลืออีก 38 คนจะเป็นกลุ่มที่โรงเรียนสาธิตพิจารณาในลักษณะพิเศษ คือกลุ่มผู้ที่เป็นบุตรบูรพาจารย์ บุคคลที่มีคุณูปการและบุคคลที่มีบุตรเรียนอยู่ที่นี้แล้วเป็นต้น

นายชูพงศ์ฯ ได้อธิบายต่อไปว่ามติของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารระบุแต่เพียงว่าให้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เปิดเผยกระดาคำตอบ และบัญชีคะแนนสอบแข่งขัน จำนวน 120 คน ซึ่งทางโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ปฏิบัติตามคณะกรรมการวินิจฉัยทุกประการ แต่การเปิดเผยดังกล่าวไม่ทำให้เข้าใจได้ว่าบุตรสาวของนางสุมาลีฯ สอบเข้าไม่ได้อย่างไร คณะทำงานจึงได้ปรึกษารื้อกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และกำหนดวิธีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งจะช่วยให้นางสุมาลีฯ เข้าใจตามที่ต้องการ โดยเมื่อดูจากบัญชีคะแนนนักเรียนที่ผ่าน

การคัดเลือก 120 คน ซึ่งประกอบด้วยเบอร์ที่นั่งสอบ อายุ คะแนน และเปรียบเทียบกับบัญชีรายชื่อผู้สมัครสอบ คัดเลือกจะทำให้ทราบว่านักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกคือผู้ใด สอบได้คะแนนเท่าใด และเมื่อนำรายชื่อนักเรียน ดังกล่าวไปเทียบกับประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก จะทำให้ทราบว่า นักเรียนรายดังกล่าวมีรายชื่อ อยู่ลำดับที่เท่าใด ในประกาศรายชื่อนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก หากผู้ปกครองสงสัยว่านักเรียนรายใดได้คะแนน ผ่านการคัดเลือกจริงหรือไม่ก็อาจขอคะแนนจากกระดาษคำตอบของนักเรียนรายนั้น ๆ ได้ โดยนำเลขที่นั่ง สอบไปหากระดาษข้อสอบและกระดาษคำตอบซึ่งมีการให้คะแนนของนักเรียนแต่ละรายไว้อย่างชัดเจน ซึ่ง ตรวจสอบได้ทุกราย ในการอธิบายดังกล่าวฯ ได้อ้างตัวอย่างระบुरายละเอียดเปรียบเทียบตามเอกสารที่นำมา แสดงเป็นตัวอย่างซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจตามที่ชี้แจง

วิธีการเทียบดังกล่าวจะทำให้นางสุมาลีฯ ทราบได้ว่า เด็กหญิงณัฐนิชฯ ลูกสาวสอบไม่ผ่าน การคัดเลือกเนื่องจากได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนของนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกคือ เด็กหญิงณัฐนิชฯ ได้ คะแนน 68 ในขณะที่นักเรียนผ่านการคัดเลือกในกลุ่มอายุเดียวกันคนสุดท้ายได้คะแนน 71 กลุ่มนักเรียนที่ สอบแล้วไม่ผ่าน(รวมเด็กหญิงณัฐนิชฯ อยู่ด้วย) โรงเรียนสาธิตฯ จะพิจารณาโดยดูว่านักเรียนรายใด ที่อยู่ใน กลุ่มคุณภาพ บุตรบุรพาจารย์ฯ หรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าเด็กหญิงณัฐนิชฯ ไม่เข้าข่ายการพิจารณาดังกล่าวด้วย เช่นกัน ดังนั้นเด็กหญิงณัฐนิช บุตรสาวนางสุมาลีฯ จึงไม่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหา- วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี 2541 ตามวิธีการพิจารณาทั้ง 2 กรณีดังกล่าวแล้ว

ประธาน กล่าวว่า การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา 82 คน ชัดเจนโปร่งใส ตรวจสอบได้เพราะดูจาก คะแนนการสอบแต่จำนวน 38 คนที่เหลือนั้นเข้าศึกษาโดยกรณีพิเศษตามที่ชี้แจงซึ่งบุคคลทั่วไปจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับวิธีการดังกล่าวหรือไม่เป็นเรื่องของสังคมที่จะต้องตัดสินหรือวิพากษ์วิจารณ์ แต่ถ้าดูตาม คำชี้แจงที่คณะกรรมการฯ ได้ไปช่วยทำร่วมกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แล้วจะเห็นว่านาง- สุมาลีฯ ไปดู จะทำให้เข้าใจได้อย่างที่ต้องการ สำหรับกรณีการทำงานเป็นห่วงว่า คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ แจ้งให้(โรงเรียนสาธิตฯ) เปิดเผยเพียงกระดาษคำตอบและคะแนน ถ้าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เห็นว่าเปิดเผยตามนั้นผู้ร้องจะไม่เข้าใจ ควรสั่งให้เปิดเผยมากขึ้น จำเป็นจะต้องกลับไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาอีกหรือไม่ ประธานเห็นว่าคงไม่ต้องส่งกลับเพราะการสั่งให้เปิดเผยเพิ่มแล้วเป็นคุณทำให้เข้าใจ ไม่ น่าจะขัดแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการวินิจฉัย แต่เป็นการช่วยการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ อย่างไรก็ดีตามเห็นควรนำข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ที่ควรเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงก่อนประกอบการพิจารณา ของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทุกครั้งสั่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทุกคณะได้ทราบด้วย เพื่อประกอบการ พิจารณาดำเนินการต่อไป

ผู้แทนปลัดกระทรวงกลาโหม กล่าวถึงกระดาษคำตอบที่โรงเรียนสาธิตฯ อ้างว่าหยิบผิด คณะ-ทำงานฯ ได้ไปตรวจดูเรียบร้อยแล้วนางสุมาลีฯ อาจจะยกประเด็นนี้ขึ้นมาอีกได้ เพราะฉะนั้นเมื่อ เตรียมมาแล้วควรนำเสนอในที่ประชุมรับทราบว่าได้นำมาตรวจดูแล้วจะได้จบตรงนี้

ประธาน ได้ขอให้ส่งกระดาษคำตอบให้กรรมการดูเพื่อจะได้เป็นพยานสำหรับประเด็นที่ นางสุมาลีฯ ยืนยันว่าอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แจ้งว่าคะแนนของบุตรมากกว่า 68 แต่ข้อเท็จจริงก็ คือ 68 อธิการบดีได้ยืนยันว่าไม่เคยพูดว่าเกิน 68 ขอให้ช่วยอธิบายด้วย เพราะอาจจะเป็นประเด็นขึ้นมาได้

หลังจากที่ที่ประชุมได้พิจารณาเอกสารประกอบกับการชี้แจงและซักถามคณะทำงานฯแล้วมีความเข้าใจตามที่คณะทำงานชี้แจงและให้เชิญอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตฯเข้ามาชี้แจงเพิ่มเติมในที่ประชุม

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตฯ ได้กล่าวว่าช่วงนั้นตนยังไม่ได้รับตำแหน่งทราบจากคำบอกเล่าของอธิการบดีว่า นางสุมาลีฯ ไปพบอธิการบดีเพื่อขอทราบคะแนน อธิการบดีขอเลื่อนเวลาที่จะดูคะแนน เพราะต้องสอบถามที่โรงเรียนสาธิตฯก่อน คงโทรศัพท์สอบถามทางสำนักงานเอกสาร คือ อาจารย์กรรณิกา ลิ้มพะสุข ซึ่งได้ดูคะแนนและตรวจสอบคะแนนจากคณะกรรมการแล้วแจ้งให้อธิการบดีทราบว่ามี 68 คะแนนนี้คือข้อยืนยันที่อาจารย์กรรณิกา และอธิการบดี บอกตรงกัน หลังจากให้อธิการบดีกลับจากต่างประเทศแล้วได้เชิญนางสุมาลีฯ มาดูคะแนน ปรากฏว่าไม่ได้มา อธิการบดีเป็นห่วงจึงได้โทรศัพท์สนทนากับนางสุมาลีฯ เป็นการโทรศัพท์ผ่านมือถือ ซึ่งไม่ทราบว่าข้อมูลจะคลาดเคลื่อนหรืออย่างไร จนกระทั่งเดือนธันวาคม จึงได้ทราบว่านางสุมาลีฯ ได้ทราบข้อมูลเป็น 86 และได้ไปร้องต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา และทางโรงเรียนสาธิตฯ ได้ส่งข้อมูลทั้งหมดให้คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

ประธาน ได้กล่าวว่าเอกสารที่หยิบให้ผิดไปฝนจากชุดไหน และทำไมฝนผิดขนาดนั้นเพราะนางสุมาลีฯ ตั้งประเด็นว่าจริงๆ ตอบ 3 ข้อ แล้วในฝนเป็น 5 ข้อ

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตฯ ได้กล่าวว่าการฝน แบบสอบมี 2 ฉบับ ฉบับหนึ่งเป็น 5 ข้อ อีกฉบับเป็น 3 ข้อ วิธีการตรวจสอบสามารถตรวจสอบได้หลายทางซึ่งตรวจสอบจากต้นฉบับด้วย ถ้าหากว่ากรรมการดูฉบับที่ตรวจสอบนำเอาฉบับที่ 2 ขึ้นก่อน ขณะที่ตัวจริงนำฉบับที่ 1 ซึ่งเป็น 3 ข้อ ขึ้นก่อน และพอตรวจสอบได้เอาฉบับที่เป็น 5 ข้อขึ้นก่อน แต่เป็นของบุตรของนางสุมาลีคนเดียวแต่ว่าสลับกัน

ประธาน ได้กล่าวสรุปว่าควรส่งข้อสังเกตไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เมื่อมีปัญหาที่เข้ามาต้องเปิดเผยจะได้เข้าใจมากขึ้น ปัจจุบันประชาชนทุกคนต้องเตรียมตัวเองเพื่อศึกษาว่ากฎหมายนี้คืออะไร เพราะฉะนั้นกรณีนี้จริงแล้วมีคุณูปการมากที่ทำให้ทุกคนตื่นตัว และประธานได้เสนอว่าควรให้อาจารย์อมร จันทรมบูรณ์ ศึกษาเรื่องนี้ ในด้านกฎหมาย หรืออะไรทุกอย่าง เพราะมีปัญหาค่อนข้างยืดเยื้อ ซึ่งถ้าศึกษาออกมาแล้วคงเป็นประโยชน์มาก

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ 3 เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

เรื่องที่ 1 รายงานผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ

เลขานุการ ได้รายงานเรื่อง ที่มีคำวินิจฉัยเสร็จสิ้นแล้ว จำนวน 3 เรื่องคือ

1. คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ สค 8/2542 วันที่ 6 พฤษภาคม 2542 เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณีขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผู้มีประวัติทางคดีอาญา หรือความประพฤติไม่เรียบร้อยในการสอบเข้าเป็นนักเรียนตำรวจ ซึ่งนายกฤษฎา อรุณชัย ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี 2542 ได้ยื่นอุทธรณ์ขอให้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ ได้พิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยให้นายกฤษฎาฯ ตรวจสอบและคัดสำเนารายงานการ-

ประชุมฯ ประจำปี 2542 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวนายกฤษฎาฯ สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ให้กองบัญชาการศึกษาลบหรือคัดทอนออกเสียทั้งสิ้น

2. คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ สค 9/2542 วันที่ 6 พฤษภาคม 2542 เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งที่จังหวัดนครปฐม ลบหรือคัดทอนข้อความบางส่วน กรณีขอสำเนาบันทึกการรายงานการประชุมคณะกรรมการใน อ.ก.พ.จังหวัดนครปฐม ซึ่ง นายอภิสิทธิ์(กิตติชาติ) คิษฐ์แสง อดีตข้าราชการสำนักงานสรรพากร อำเภอฟุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ได้ถูกจังหวัดนครปฐมมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ได้ยื่นอุทธรณ์ขอใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ ได้พิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยว่าการที่จังหวัดนครปฐมได้ลบนั้นเพียงพอแล้วสำหรับกรณีที่ นายอภิสิทธิ์ฯ จะนำไปใช้ในการยื่นต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงเห็นพ้องในคำสั่งของจังหวัดนครปฐมไม่เปิดเผยข้อมูลทั้งหมด

3. คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศที่ สค 3/2542 วันที่ 27 พฤษภาคม 2542 เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กรณีขอเอกสารจำนวน 20 รายการ ซึ่งนายอภิชาติ สถิตนิรามัย อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ยื่นอุทธรณ์ขอใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจฯ ได้พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวน่าจะเป็นประโยชน์และไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และทำให้สาธารณะได้ทราบถึงกระบวนการในการทำงานของธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย จึงให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ขอ

มติที่ประชุม รับทราบ

เรื่องที่ 2 เรื่องรายงานการดำเนินการของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ตามคำสั่งคณะกรรมการฯ ที่ 2/2542 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 ได้พิจารณาส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ โดยมีผลการดำเนินการในช่วงเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน จำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่องนายชลัท ประเทืองวัฒนา อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลฯ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กรณีขอให้เปิดเผยข้อมูลเอกสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

2. เรื่องนายพนา จันทวิโรจน์ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ป. กรณีขอถ่ายเอกสารผลการสอบกรณีทุจริต 1,400 ล้านบาท แต่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

3. เรื่องนายอดิศักดิ์ ลิ้มปรั่งพัฒน์กิจ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ป. กรณีขอทราบข้อมูลผลสอบกรณีทุจริตการซื้อขายและเวชภัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุข แต่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงมีการอุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

4. เรื่องนางสาวรสนา โตสิตระกูล อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ป. กรณีได้ขอทราบข้อมูลผลการสอบกรณีทุจริตการซื้อขายและเวชภัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุข แต่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงมีการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

5. เรื่องนายสุทิน ชัยพัฒน์ปรีชา และนายน้อย เพชรผึ่ง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร กรณีขอทราบผลการตรวจสอบและจำนวนเงินที่เรียกเพิ่มเติมจากบริษัท ที.เจ.ซี เคมี จำกัด แต่กรมสรรพากรได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงมีการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

6. เรื่องนายเกษต น้อยทิพย์ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน กรณีได้ขอสำเนาบันทึกการประชุมคณะกรรมการกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2542 และบันทึกการประชุมย้อนหลังไปอีก 4 นัด ในเรื่องการขายสินทรัพย์ของ ปรส. และสัญญาขายสินทรัพย์ระหว่าง ปรส. กับบริษัท โกลด์แมนแซคส์ (เอเชีย) ไฟแนนซ์ จำกัดพร้อมเอกสารประกอบการประชุม แต่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินได้มีหนังสือปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

7. เรื่องนางสาวจิตติมา ได้แสงทวีธรรม อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลฯ ของสำนักงาน กสท. กรณีได้ขอสำเนารายชื่อกรรมการหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ไทยเทเลโฟน แอนด์เทเลคอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ซึ่งถูกเปรียบเทียบปรับ ในกรณีที่ทำการขายหลักทรัพย์ของแต่ละบริษัทฯ ในลักษณะที่จะเป็นการเอาเปรียบบุคคลภายนอก พร้อมทั้งรายละเอียดค่าปรับและจำนวนหลักทรัพย์ที่ขายของแต่ละราย แต่สำนักงาน กสท. ได้มีหนังสือปฏิเสธการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ 4 เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ 1 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ ปี พ.ศ. 2542-2544 ของ สขร.

ประธาน ได้เชิญขอให้ นางสาวชนม์ชนก วีรวรรณ ผู้จัดทำแผนแม่บทสารสนเทศ 2542-2544 ของสขร. ได้ชี้แจงข้อมูลในที่ประชุมทราบ

นางสาวชนม์ชนกฯ ได้กล่าวว่า เรื่องเดิม ร.ป.นร. (นายสตี) และ นายทวีศักดิ์ ผอ. NECTEC ได้หารือกันว่าควรจะมีการนำ IT มาใช้ใน สขร. โดยจะต้องจัดทำแผนแม่บทของ IT เพื่อของบประมาณปี 2543 ในเดือนกันยายนปีที่แล้ว ปรากฏว่ากว่าจะทำสัญญาจ้างได้ปลายเดือนกันยายน เพราะฉะนั้นแผนนี้เดิมซึ่งควรจะเป็นแผนสั้นๆว่าถ้า 2 ปี แล้วทำสัญญาตอนหลัง จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเขียนแผนตั้งแต่ปี 2542 – 2543 แต่กรรมการได้ขอให้ขยายเวลาเป็น 2544 ซึ่งโดยสัญญาจริงๆ ทำไว้เพื่อเขียนขอระยะเวลาดำเนินการเท่านั้นแต่เนื้อหาสามารถขยายได้ นี่คือสาเหตุ ที่ NECTEC เขียนแผนขนานกับสิ่งที่ทำอยู่ระบบที่เสนอในแผน 2 ระบบได้รับการพัฒนาแล้ว เพราะฉะนั้นเท่ากับว่า 1/3 ของแผนนี้ได้รับการปฏิบัติแล้วด้วย จึงจะนำระบบเหล่านั้นมาเสนอด้วย เบื้องต้นในแง่ของวิสัยทัศน์ ถ้ามองในแง่ของนโยบายตามที่ ฯพณฯนายกรัฐมนตรีได้ดำริว่าเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นรอง รัฐรู้อะไรประชาชนรู้อย่างนั้น ซึ่งเป็นแนวนโยบายของรัฐบาล แต่ในการปฏิบัติของ สขร. การนำ IT เข้ามาใช้เพื่อเป็นประโยชน์กับสำนักงานฯ จะใช้ใน 3 ด้าน คือ ด้านการประสานงานกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ด้านงานธุรการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ด้านวิชาการ ทั้งด้านกฎหมายและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ประชาชนตามรายชื่อในรายงาน โดยสัมภาษณ์ว่าให้ความสำคัญกับมาตราไหน ส่วนไหนของพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารฯ มากที่สุด ปรากฏว่าเป็นมาตรา 7 และ 9 ที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เห็นพ้องว่าการให้เข้าถึงข้อมูลก่อนประกาศเรานั้นสำคัญ เพราะฉะนั้น IT จะช่วยให้เปิดเผยข้อมูลเข้าถึงข้อมูล และทำให้ สขร. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เปิดเผยของรัฐได้ตลอด 24 ชั่วโมง ลดค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร ประสานงาน และประชาชนยื่นเรื่องร้องเรียนกับ สขร. ได้ทั่วประเทศไม่จำเป็นต้องเดินทางมาที่ สขร. นอกจากนี้ยังสามารถค้นหากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลได้ ถ้าข้อไหนคัดค้านกัน หรือมีข้อที่เกี่ยวข้องกันก็สามารถดูได้ตรงนี้ และท้ายสุดประชาชนสามารถเข้าไปค้นหาจากที่ๆ เดียวและทราบว่าข้อมูลที่ต้องการอยู่ที่ไหนบ้าง โดยยังไม่เห็นตัวข้อมูล แต่รู้ว่าอยู่ที่ไหน

สถานภาพในปัจจุบันของ สขร. เป็นสำนักงานที่อยู่ภายใต้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร Structure ที่เห็นตรงนี้เป็น Structure ที่ส่งไปให้ที่ ก.พ. แต่ว่าในการปฏิบัติงานจริงงานจะแบ่งเป็นกลุ่มงาน และในปัจจุบันคือ สถานภาพ สขร. มีคอมพิวเตอร์ 11 เครื่อง มีเจ้าหน้าที่อยู่ 19 คน และเป็นเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ 3 คน ปัญหาของ สขร. เวลาจะทำอะไรจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกค่อนข้างมากกว่าสถานภาพการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐหรือไม่ดีหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นการมองปัญหาจึงมีการทำอยู่ 2 เรื่อง คือ การสำรวจ และการสัมภาษณ์ ส่วนที่เป็นการสำรวจ จะสำรวจบุคคลอยู่ 2 ระดับ คือ 1) ระดับเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คือเป็นคนที่จะต้องส่งข้อมูลให้กับราชกิจจานุเบกษามีอยู่ 63 คนจาก 40 หน่วยงานและ 2) CIO ซึ่ง มีอยู่ 23 ท่าน เพื่อดูว่าบุคคลเหล่านี้เข้าใจ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารเพียงใด

ปัญหาที่พบ คือ

1. ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร
2. ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับหน้าที่ของ สขร. คือเข้าใจผิดว่าต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของรัฐ
3. ปัญหาข้อมูลข่าวสารของราชการ คุณภาพข้อมูลข่าวสารทั้งล่าช้าและซ้ำซ้อน และการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลข่าวสารของราชการมีปัญหาค่อนข้างจะมาก

4. ปัญหา คอมพิวเตอร์ปี 2000 เนื่องจาก สขร. ใช้งานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกมาก คอมพิวเตอร์ของข้างนอกคือตัวที่จะมีปัญหาเพราะว่าจะมีมาตราใน พ.ร.บ. อ้างถึงข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะถูกบิดเบือนด้วยปัญหา Y2K สมมุติว่าไปคำนวณอายุผิด จึงตัดสิทธิไม่ให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่งประชาชนก็จะร้องทุกข์ขอข้อมูลได้

การพัฒนาระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยปัญหาเหล่านี้มีระบบอยู่ 5 ประเภท

1. ระบบการจัดการดัชนีข้อมูลข่าวสารของราชการ ความเป็นมาของระบบนี้มีการศึกษาเมื่อปี 2541 เรื่อง IT เพื่อการปฏิรูปภาครัฐ จะเป็น Software ที่จะช่วยให้หน่วยงานของรัฐสามารถจะเปิดเผย ดัชนี อันนี้ออกมาได้แต่ว่าระบบนี้ไม่ได้เน้นให้ สขร. เป็นคนใช้เอง แต่เป็นระบบที่เน้นการแจกไปให้หน่วยงานอื่นๆ ที่มาแจ้งว่าควรจะเปิดเผยดัชนีข้อมูล แต่หน่วยงานนั้นไม่มีเงิน ไม่มีเวลา ที่จะให้คนมาพัฒนา Software นี้

2. ระบบจัดเก็บและสืบค้นข่าวสาร งานประชาสัมพันธ์ของ สขร. ค่อนข้างเพิ่มขึ้นมาก ปัจจุบันตัดข่าวเป็นกระดาดและเก็บใส่แฟ้ม ซึ่งในอนาคตคาดว่าข้อมูลจะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งระบบจัดเก็บและสืบค้นข่าวสารจะมีบทบาท เป็น Software ที่หาซื้อได้ จุดเด่นของระบบนี้ถ้าจะทำให้ดี คือต้องมีการสร้างดัชนีภาษาไทยที่ค้นหาได้ดี

3. ระบบการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสาร ระบบนี้ควรมีหน้าที่หลักคือรับเรื่องร้องเรียน ให้ข้อมูลที่เจรจากับผู้ร้องเรียนก่อนที่จะเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ช่วยค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยทำเอกสารเชิญประชุม สรุปการประชุม และวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติ แต่ระบบนี้ยังไม่เสนอให้พัฒนาเนื่องจากการทำงานของ สขร. ยังไม่ชัดเจนเพราะเป็นหน่วยงานใหม่จึงมีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

4. เว็บไซต์ ของ สขร. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของ สขร. เชื่อมโยงกับเว็บไซต์อื่นๆ ของหน่วยงานราชการ โดยเผยแพร่ที่อยู่ของ สขร. และวิธีติดต่อกับ สขร. ให้มีบริการสอบถามข้อมูลและส่งเรื่องร้องเรียนผ่าน E-mail และในเว็บไซต์ จะมีรายการประกอบด้วย พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการ บุคลากร ข้อมูลพื้นฐานของ สขร. ในแง่ของการทำงานนอกจากการให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ สขร. แล้ว จุดเด่นของ เว็บไซต์ นี้จะมีอยู่ 2 ประการ คือ ค้นหาตามหน่วยงานและสถานที่ติดต่อ

5. Software Software อื่นๆ ประกอบด้วย บุคลากร พัสตูล งบประมาณ บัญชี สารบัญ เป็น Software พื้นฐานของสำนักงานที่ประยุกต์ใช้ได้ทั่วไป คอนสติกษา IT เพื่อการปฏิรูปภาครัฐได้ประสบปัญหาว่าหน่วยงานของรัฐได้พัฒนาระบบทั้ง 5 ระบบนี้ ซ้ำซ้อนกันมากจนมีเป็นร้อยๆ ระบบต่างๆ ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นลิขสิทธิ์ของรัฐ แร่กันไว้ แต่ปรากฏว่าแลกเปลี่ยนข้อมูลกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ NECTEC เสนอไปจะเป็น Software ที่แร่กันได้อยู่ แต่หน่วยงานที่อยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ควรจะใช้ Software ทั้งหมดแบบเดียวกัน ซึ่งข้อมูลจะแลกเปลี่ยนกันได้ ประมวลผลได้ และประหยัดงบประมาณ

ประธาน ได้กล่าวถึง Software ของกระทรวงอื่นที่ต่างระบบแต่จะแลกเปลี่ยนกัน ทำได้
อย่างไรบ้าง

นางสาวชนม์ชนกฯ ได้กล่าวว่า ขณะนี้ทำไม่ได้ เพราะมีข้อขัดข้องเป็นร้อยระบบ มีมาตรการ
ที่เสนอในวิธีการปฏิรูปภาครัฐ คือการทำห้องสมุด Software โดยนำ Software ที่เป็นลิขสิทธิ์ของรัฐและ
ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว นำมาเก็บในห้องสมุด ถ้าหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดต้องการใช้ แทนที่ไปว่า
จ้างให้ไปดูในห้องสมุดนี้ก่อนว่ามี Software ที่ใกล้เคียงหรือไม่แล้วปรับให้เข้ากับของหน่วยงานของตน จะ
ช่วยประหยัดงบประมาณได้อย่างมาก

แผนพัฒนาข้อมูล การพัฒนาข้อมูลกับพัฒนาบุคคล ขนานกับการพัฒนาระบบสารสนเทศ
และการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก จึงเขียนแผนแยกจากแผนพัฒนาข้อมูลเพื่อให้เกิด
พร้อมกัน ข้อมูลที่เสนอให้จัดเก็บ คือ ข้อมูลอะไร อยู่ที่ไหน ข่าวสารต่างๆ ข้อมูลที่เกี่ยวกับการให้บริการ
คำวินิจฉัยเป็นอย่างไร ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผย สถิติ และธุรการ ซึ่งควรเป็นดัชนี
ข้อมูลเปิดเผยได้แล้วตามมาตรา 7 กับ 9

แผนพัฒนาบุคลากร แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับผู้บริหาร การอบรมจะต้องเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ว่าจะนำ IT ไปใช้ประโยชน์ใน
การปฏิบัติงานอย่างไร โดยการจัดประชุมและบรรยายให้ความรู้ เรื่อง IT
2. ระดับปฏิบัติการ ควรให้เข้าไปเรียนในห้องเรียนแล้วนำมาใช้ได้เอง จะเป็นการเพิ่ม
ประสิทธิภาพสำนักงานได้โดยไม่เปลืองงบประมาณ

ในส่วนของคอมพิวเตอร์จะมีการจัดคอมพิวเตอร์เครือข่ายภายใน เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล
ในสำนักนายกรัฐมนตรี การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ถ้าไม่ได้แลกเปลี่ยนผ่าน
อินเทอร์เน็ตไม่ควรซื้อสายมาโยงเพราะว่าไม่คุ้ม ควรจะซื้อ Software เช่น การทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่

ขั้นตอนการปฏิบัติการ

ระยะช่วงที่ 1 เน้นเรื่องความพร้อม การวางแผน การพัฒนาเว็บไซต์ และพัฒนาต้นแบบ
ของระบบตามหลักดัชนีข้อมูลข่าวสาร และการอบรมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของ สขร. ในเรื่อง อินเทอร์เน็ต
เพราะฉะนั้นทาง NECTEC จะเน้นทุกอย่างที่เสนอไปในแผนและได้ดำเนินการไปแล้ว

ระยะช่วงที่ 2 ตั้งแต่ เมษายน จนถึงธันวาคม จะเน้นระบบต้นแบบเครื่องเก็บดัชนีข้อมูล
ทดลองไปเก็บดัชนีข้อมูล ในการทดลองต้นแบบนอกจากจะได้ข้อมูลแล้วสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ จะมี
Feedback จากผู้ใช้อย่างไร เพื่อนำ Comment มาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือถ้ามี Comment ให้
เปลี่ยนแปลงมากก็อาจจะพัฒนาใหม่ ปี 2543 จะเป็นช่วงพิจารณาว่าจะทำอะไรในส่วนนี้ ในปี 2544 เน้น
การพัฒนาเข้าสู่คุณภาพข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์และวางแผน การวัดผลต้องไปดูที่เป้าหมาย คือวัดผลให้
ได้ว่าประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้นหรือไม่ และวัดผลว่าหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามและเข้าใจข้อมูลข่าว
สารมากขึ้นหรือไม่และ สขร. มีประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้นหรือไม่ สุดท้ายนี้แผนจะระบุถึงความเสี่ยง
คือ การเขียนแผนเราไม่สามารถกำหนดว่าอนาคตทุกอย่างจะสดใส กล่าวคือ NECTEC เสนอน่าจะทำอันนี้

แต่ถ้ารัฐไม่มีเงิน ทำไม่ได้จะทำอย่างไร ก็จะให้วางสถานการณ์เหล่านี้ขึ้นมาและบอกว่าถ้าแผนอันนี้สถานการณ์ไม่อำนวยควรจะทำอย่างไร เช่น ไม่ได้บังคับจะทำตามแผนไม่ได้ สิ่งที่จะเสนอคือ ทำสิ่งที่ไม่ต้องใช้งบอาทการรวบรวมข้อมูล ข้อมูลดัชนี และพัฒนาบุคลากร โดยให้เจ้าหน้าที่ สขร. ด้านคอมพิวเตอร์ที่มี 3 คนสอนให้บุคลากรอื่นใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็น การใช้คอมพิวเตอร์ภายในองค์กรถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องเชื่อมโยง ควรแลกกันด้วย Disket ระบบสารสนเทศที่ต้องใช้เงินก็ไม่ต้องพัฒนา ยกเว้นระบบย่อยๆ อย่างระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการว่าท่านได้อยู่ที่ไหน ถ้าเป็นความเสี่ยงอีกแบบหนึ่งคือหน่วยงานของรัฐไม่ให้ความร่วมมือในการส่งดัชนี ซึ่งมีความเสี่ยงสูงมากจะทำอย่างไร เนื่องจากการขอดัชนีข้อมูลตามมาตรา 7 กับ 9 โดยกฎหมายแล้วต้องเปิดเผย การส่งดัชนีเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่ง

สุดท้ายจะโยงว่าทั้งหมดที่อธิบายให้ประโยชน์กับ สขร. และส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ระบบบริหารวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารจะเป็นระบบที่ให้ประโยชน์โดยตรงที่สุด จะเป็นระบบที่ให้คำตอบเช่นถ้าผู้บริหารอยากสอบถามว่าความก้าวหน้าของเรื่องที่วินิจฉัยเรื่องนี้ไปถึงไหนแล้วระบบนี้ควรจะพิมพ์รายงานออกมาได้คือรวบรวมเสนอสถานการณ์ทั้งหมดเลย

กลุ่มงานช่วยอำนวยความสะดวก การพัฒนาบุคลากรให้ใช้ Software พื้นฐานสำนักงานให้มีประสิทธิภาพขึ้น จะช่วยการประยุกต์ใช้ระบบบุคลากร พัสตุ บัญชี และสารบัญ

งานวิจัยและพัฒนา การที่ สขร. มีอินเทอร์เน็ต ทำให้สามารถไปค้นข้อมูลต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตได้ การติดต่อกับต่างประเทศโดย E-mail จะช่วยประหยัดเงินได้ เช่นการส่งเอกสารผ่าน E-mail แทน Fax สามารถประหยัดได้ถึง 90%

กลุ่มงานสืบสวน นิติการ และเลขานุการ ระบบค้นดัชนีข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์ของ สขร. จะช่วยค้นหาข้อมูลและเผยแพร่กฎหมายเนื่องจากในกลุ่มนี้ต้องทำหน้าที่ศึกษากฎหมาย กฎหมายข้อใดเกี่ยวข้องกัน และข้อใดซ้ำซ้อนกัน และทำให้เกิดข้อสงสัยว่าต้องปฏิบัติตามกฎหมายไหน ผลของการวิเคราะห์เหล่านี้จะชี้แจงให้ประชาชนทราบได้

กลุ่มงานระบบข้อมูลข่าวสาร จะทำหน้าที่เก็บดัชนีเข้าสู่ระบบ ดัชนีข้อมูลข่าวสารที่เป็นที่อยู่ของข้อมูล และตรงนี้จะจัดซื้อ Document Management System มาแปลงให้เป็นระบบที่จัดเก็บเพื่อสืบค้นข้อมูลข่าวสารเบื้องต้นได้

กลุ่มนโยบายวางแผนและประสานงาน ใช้ระบบจัดการดัชนีข้อมูลข่าวสาร โดยนำนโยบายแทรกไปกับการออกแบบของ Software ตรงนี้ผู้ใช้จะไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการบังคับ คือไม่ได้สั่งโดยตรงแต่เราจัด Software ให้ฟรีในลักษณะให้ผู้ใช้ทำตามที่กำหนดไว้

สรุป หน่วยงานของภาครัฐอื่นๆ จะได้ประโยชน์จากการจัดระบบดัชนีข้อมูลข่าวสารของราชการ ระบบนี้นอกจากจะเก็บข้อมูลเฉยๆ แล้วยังมี Out Put อันหนึ่ง คือสร้าง เว็บไซต์ ให้ด้วย ผู้ใช้เก็บข้อมูลเสร็จแล้วกดปุ่มๆเดียวสามารถที่จะสร้างเว็บเพจ ที่ใส่เข้าไป และนำไปใส่เว็บไซต์ ดัชนีข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในมาตรฐานเดียวกันตรงนี้จะช่วยในการจัดระเบียบของข้อมูลในอนาคตให้แลกเปลี่ยนกันได้รวมกันได้ และส่งดัชนีข้อมูลตามมาตรา 7 และมาตรา 9 ให้ สขร.

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวว่าข้อมูลต่างๆ เป็นเรื่องประโยชน์ของแผนแม่บทสิ่งที่จะต้องทำต่อไปคือเรื่องแผนปฏิบัติการที่จะนำแผนแม่บทไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บท ซึ่ง สขร. มีงบประมาณที่จะดำเนินการต่อไปจึงขอให้พิจารณาในส่วนนี้ด้วยเพื่อให้แผนแม่บทสามารถดำเนินการให้เป็นผลอย่างจริงจังและรวดเร็วด้วย

ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย เสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนแม่บทสารสนเทศฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ว่า เท่าที่รับทราบจากการชี้แจงของ อาจารย์ชนม์ชนก วีรวรรณ ผู้จัดทำแผนฯ เห็นว่าแผนดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานรัฐในการจัดระบบดัชนีข้อมูลข่าวสาร ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยนั้น จากการไปตรวจสอบผลก้าวหน้าของการดำเนินการตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ของหน่วยงานในสังกัดทั้งระดับกรมและรัฐวิสาหกิจ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การเคหะแห่งชาติ และการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้จัดทำระบบข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับดัชนีข้อมูลข่าวสาร จัดทำไว้ดีมาก แต่เนื่องจากต่างหน่วยต่างจัดทำจึงทำให้แต่ละแห่งไม่เหมือนกัน แต่ก็สามารถที่จะทำความเข้าใจได้ ซึ่งพิจารณาได้ว่านอกจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าวแล้ว รัฐวิสาหกิจอื่นก็มีความพร้อมในเรื่องการใช้ IT เข้ามาช่วยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ควรที่จะนำเอาบุคคลากรที่มีหน้าที่จัดทำเรื่องนี้โดยตรงจากหน่วยงานอื่นมาร่วมกันพิจารณาเพื่อที่จะได้กำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและไม่เกิดความซ้ำซ้อน สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการส่งข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 (4) ที่เกิดก่อนวันที่ 9 ธันวาคม 2540 ไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานั้น หน่วยงานผู้จัดพิมพ์ไม่มีปัญหาแต่จะเป็นภาระแก่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้จัดพิมพ์ราชกิจจานุเบกษา และเห็นว่าถ้าข้อมูลข่าวสารบางส่วนได้จัดพิมพ์เผยแพร่อย่างแพร่หลายแล้ว ก็สามารถจะทดแทนการส่งไปพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาได้"

ผู้แทนเลขาธิการ ก.พ. ได้สอบถามว่า ระบบข้อมูลที่ทำขึ้นถ้าหน่วยงานอื่นมีอยู่แล้ว ตามที่ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวถึงจะไปบังคับให้เปลี่ยนมาใช้ระบบนี้หรือไม่

นางสาวชนม์ชนกฯ ชี้แจงกล่าวว่าถ้ามีระบบอยู่แล้วในแง่ของคอมพิวเตอร์ให้เขียนโปรแกรมเล็กๆ ขึ้นมาทำ Auto conversion ให้เข้าไปอยู่ใน Format เดียวกันจะดีกว่า อย่างกรณีราชกิจจานุเบกษามีการเก็บข้อมูลหลายๆ อย่างนี้อยู่แล้ว ถ้าราชกิจจานุเบกษาให้ File ให้ NECTEC เขียนโปรแกรมจะ Convert จาก Format นี้ มาเป็น Format ที่ใช้กับอันนี้ได้ แต่ Software นี้จะช่วยหน่วยงานที่ยังไม่มีเงินและไม่มีคน การ Maintain จะทำอยู่ที่เดียว ไม่กระทบหน่วยงานอื่นแต่ถ้าหน่วยงานอื่นมีติดกันนี้อยู่แล้วให้ใช้เหมือนเดิม

ผู้แทนเลขาธิการ ก.พ. สอบถามมีโปรแกรมที่จะ Convert ข้อมูลของหน่วยงานที่ไม่เหมือนกันเข้าสู่ Program นี้ได้หรือไม่

นางสาวชนม์ชนกฯ กล่าวว่า การเขียนขึ้นมาจะทำได้ 2 แบบ คือ สขร. เขียนเองหรือว่าจ้างบุคคลภายนอกมาเขียน แต่จะเป็น Program ที่เล็กมาก คือไม่ใช่ Program ที่ยาก เริ่มจากราชกิจจานุเบกษา ก่อนจะเอา Software ไปแลกกับดัชนี เรื่องนี้ยังไม่ได้ดำเนินการแต่ควรจะทำ และจะเป็นการทดลองที่ดีถ้าเอา File มาเขียนโปรแกรมที่ Matching และโอนเข้ามาใส่ของ สขร.

นายธีรชัยฯ ได้กล่าวว่า ปัญหาใหญ่จะมีอยู่ 2-3 เรื่อง คือ หนึ่ง เรื่องของการวางระบบ Data Base ไม่ทราบว่าปัจจุบันระบบราชการไทยทั้งหมดเท่าที่ทาง NECTEC ทราบ ระบบที่วางไว้เป็นอย่างไร และสามารถที่จะ Link ข้อมูลได้อย่างไร ตัว Convert ถ้าเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าคงจะทำได้ แต่ถ้าในระยะยาวควรมีระบบของ สขร. ที่รองรับกับตรงนี้ด้วย และประการที่สอง Content ที่เก็บไว้อยู่แล้วการที่จะเอาข้อมูลออกมาจะมีระบบอะไรที่ชัดเจนด้วย

นางสาวชนม์ชนกฯ กล่าวว่าคำตอบตรงนี้ จะอยู่ที่กฎระเบียบมากกว่าระบบสารสนเทศโดยตรง ส่วนหนึ่งจะใช้ Y2K ให้เป็นประโยชน์ คือ Y2K ทำให้เกิดการต้อง Revice Software ขนานใหญ่ทุกกรมที่มีอยู่แล้ว ฉะนั้นการออกมาตรฐานรหัสข้อมูลออกมาในช่วงนี้จะเป็นช่องทางที่ดี

ประธาน ได้กล่าวสรุปว่าในวันนี้ต้องการให้กรรมการเห็นภาพ และเห็นขอบแผน เพราะต้องนำไปทำรายละเอียดเพื่อปฏิบัติ สำหรับเรื่อง Convert ข้อมูลที่ทำให้ง่ายขึ้นและเข้าสู่ระบบได้นั้น ต้องให้เห็นขอบแผนก่อน เพราะว่าได้ปรับมาครั้งหนึ่งแล้ว ถ้าคณะกรรมการไม่มีความเห็นอย่างอื่นขอให้เห็นขอบแผนดังกล่าว

มติที่ประชุม เห็นชอบ

เรื่องที่ 2 ร่างระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล พ.ศ.....

เลขานุการ กล่าวว่า ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการตั้งแต่มาตรา 38 ที่กำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้วางระเบียบกำหนดอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยนี้เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ 1/2542 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2542 และได้สัมมนาไปแล้วเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2542 ซึ่งคณะกรรมการยกร่างระเบียบฯ ได้พิจารณาแล้วมีประเด็นที่จะนำเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา 7 ข้อ คือ ข้อ 6, 10, 13, 18, 23, 28 และ 29 และได้เชิญนายณัฐวิวัฒน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นผู้นำเสนอประเด็นปัญหาให้ที่ประชุมทราบ

นายณัฐวิวัฒน์ฯ ได้ชี้แจงว่าข้อ 6 วรรค 2 กำหนดให้ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่พิจารณานั้น แบ่งคณะกรรมการออกเป็นองค์คณะ มอบหมายให้องค์คณะซึ่งมีไม่น้อยกว่า 3 คนเป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่อง และให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าได้มอบหมายเรื่องที่อุทธรณ์ให้องค์คณะประกอบด้วยบุคคลใดบ้างเป็นผู้พิจารณา โดยกำหนดหน้าที่ให้ชัดว่าประธานนั้นมีหน้าที่จะต้องแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นการเขียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขานั้นได้รับอุทธรณ์ไปพิจารณาแล้ว องค์คณะที่พิจารณานั้นเป็นองค์คณะใดและบุคคลใดบ้างที่พิจารณา เขียนให้ชัดขึ้นมาจากของคณะทำงาน

ผู้แทนเลขาธิการ ก.พ. กล่าวว่าลักษณะนี้เหมือนกับ ก.พ. ที่มีประธานกรรมการในผลงานทางวิชาการ จริงๆแล้วน่าจะเป็นอำนาจของประธานกรรมการวินิจฉัยที่จะตั้งผู้ใดก็ได้เป็นองค์คณะให้เหมาะกับเรื่องที่อุทธรณ์ในแต่ละเรื่องโดยไม่จำเป็นต้องมีองค์คณะในการพิจารณาขึ้นมาอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะ

ประธาน กล่าวว่าตามกฎหมายนี้ไม่ได้ คือกฎหมายนี้ระบุไว้ชัดเรื่องคณะกรรมการวินิจฉัยฯ โดย ครม. แต่งตั้งไปก่อนและไปแต่งตั้งองค์คณะใหม่ได้ โดยทำหน้าที่เหมือนเป็นศาลไม่ใช่เป็นเรื่องบริหาร โดยทาง กพร. เห็นชอบแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้ง

นายณัฐวิภรณ์ฯ ได้กล่าวว่าข้อ 6 วรรคสุดท้าย คำว่า “ของราชการ” คณะกรรมการเห็นว่า จะคงไว้หรือตัดออกไป เนื่องจากว่ามีถ้อยคำที่ซ้ำซ้อนกัน การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ขององค์คณะใน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งร่างของคณะทำงานได้ตัดคำว่า “ของราชการ” ออกไปเนื่องจากเป็นคำซ้ำซ้อน

ประธาน เสนอให้ตัดออกไป สำหรับข้อ 6 วรรค 4 และข้อ 10 จะมีปัญหาที่คือให้สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ซึ่งในกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจไว้ และท่านปลัด- สำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าไม่น่าจะได้ เช่นเดียวกัน

นายณัฐวิภรณ์ฯ กล่าวว่าเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่ในส่วนเลขานุการขององค์คณะ แต่ที่มีปัญหาข้อ 10 ที่เสนอตัดออกเพราะว่าไปเกี่ยวพันถึงผู้ซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน และทำหน้าที่ในส่วนของเลขานุการ

ประธาน กล่าวว่าได้ปรึกษากับปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วเห็นว่าไม่มีระบุการให้อำนาจไว้ โดยในมาตรา 36 ไม่ได้ให้อำนาจไว้ ซึ่งในวรรค 1 ให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งหมายถึง ที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ตรงนี้เห็นแล้วว่าไม่น่าจะได้ แต่คณะทำงานไม่ได้เสนอความเห็นไว้ และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าไม่ให้อำนาจไว้ไม่น่าจะเขียนได้

นายณัฐวิภรณ์ฯ กล่าวว่าสาเหตุที่เขียนไว้ในร่างของคณะกรรมการตรงวรรค 4 เนื่องจากในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขา ฝ่ายเลขานุการของ สขร. มีอยู่ 3 คนและจะเป็นชื่อเดียวกันหมด ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นกรรมการเลขานุการจะมองว่าถ้า แต่งตั้งคนเดียวรู้ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดความลับก็จะรั่วจากตัวเลขานุการ คณะทำงานจึงเขียนว่าให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่า 2 คนขึ้นมาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ การแต่งตั้งซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 36 แต่ผู้ที่ทำหน้าที่เสนอชื่อเจ้าหน้าที่ให้ทำหน้าที่ในแต่ละคณะควรเป็นสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะทราบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเหมาะสมที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดังกล่าว และคำว่า “ข้าราชการ” ที่ให้คณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา 36 ในความเห็นของท่านรองชัชวาลน์ฯ หมายถึงว่าแต่งตั้งบุคคลอื่น ได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพราะในบางกรณีมีความจำเป็นเนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการเจ้าหน้าที่ที่เป็นฝ่ายเลขานุการควรจะมีขั้นตอนต่างๆ พอสมควร ถ้าหากว่าเป็นผู้ที่ไม่รู้อาจจะได้ข้อมูลไม่ครบทำให้การวินิจฉัยผิดพลาด แต่ถ้ารู้ขั้นตอนต่างๆ ดีและสมัครใจและไม่ใช่เป็นเรื่องเดียว อาจเป็นการแต่งตั้งเฉพาะคราวก็ได้ จะทำให้งานของ สขร. น้อยลงและการพิจารณาจะได้ผลมากขึ้น เพราะโดยฝ่ายเลขานุการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้พอสมควร และรู้ขั้นตอนต่างๆ ที่จะเก็บ ข้อมูลได้ครบถ้วน ซึ่งการจะแก้ข้อความจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

นายธีรชัยฯ กล่าวว่าฝ่ายเลขานุการจะมีความสำคัญอยู่ในหลายประเด็น ตั้งแต่การรวบรวมข้อเท็จจริง เสนอแนะข้อกฎหมาย และความเห็นเบื้องต้น สำหรับข้อ 10 ที่ให้ตัดทิ้งไป สมมุติว่าสามารถตั้ง

จากข้าราชการหน่วยงานอื่นได้ ในกรณีอย่างนั้นควรมีการกำหนดเงื่อนไขในเรื่องประวัติและวิธีการเข้าถึงชั้นความลับได้ด้วย อาจจะต้องปรับอะไรบางอย่าง แนวความคิดที่ว่าเสนอให้แต่งตั้งข้าราชการอื่นที่ผ่านการตรวจสอบก็อาจจะมีปัญหาพอสมควร

ประธาน กล่าวว่า ในส่วนของ สขร. ไม่ได้รับการตรวจสอบเหมือนกัน ในทางปฏิบัติควรจะเป็นอย่างสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สขร. มีปัญหาค่อนข้างมากเพราะเดิมคิดว่าจะทำสำนักงานเล็กๆ เพราะการปฏิบัติส่วนใหญ่จะเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ปฏิบัติและ สขร. ก็เข้าไปแนะนำให้ปฏิบัติ แต่ปรากฏว่าเนื่องจากการใช้กฎหมายเป็นเรื่องใหม่และส่วนราชการส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะปิดค่อนข้างมาก ถ้าเรื่องมาถึงก็มีการประสานภายในจึงเปิดเพราะว่าเข้าใจขึ้น ที่ไม่เปิดก็เข้ามาสู่การวินิจฉัยค่อนข้างมากซึ่งเกินความคาดหมายจึงได้ขออัตราเพิ่มไปแต่ไม่ได้ ซึ่งไม่คิดว่าในระยะยาวจะต้องเป็นสำนักงานใหญ่ เนื่องจากว่าถ้าเข้าใจเพิ่มมากขึ้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้บุคลากรมากนัก ในทางปฏิบัติพยายามจะให้ข้าราชการอื่นซึ่งแต่งตั้งได้เข้ามาช่วยให้มากขึ้น บางเรื่องจะให้เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ไม่เคยผ่านการตรวจสอบและไม่เคยผ่านงานด้านนั้นเป็นเลขานุการ ที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างยาก เพราะฉะนั้นกรรมการวินิจฉัยเองจะทำงานให้มีประสิทธิภาพก็จะทำโดยค่อนข้างยากเหมือนกัน กรณีนางสุมาลีฯ เป็นตัวอย่างที่ดี เพราะ สขร. ยังไม่ได้ตั้งเป็นสำนักงานเมื่อเกิดกรณีเข้ามาไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นฝ่ายเลขานุการที่เก่งและรู้งานจะสามารถทำงานสนับสนุนคณะกรรมการวินิจฉัยได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะฉะนั้นวรรค 4 ข้อ 6 ไม่ใช่สำนักงานแน่ๆ เพราะมีความสำคัญมาก แต่ว่าจะมาโยงกับข้อ 10 ที่ว่าตัดไปจะอย่างไรทางสำนักข่าวกรองแห่งชาติมีส่วนช่วยอะไรได้หรือไม่ เพราะไม่แน่ใจว่าตรงนี้จะอย่างไร

ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ กล่าวว่า การสอบประวัติจะมีความสำคัญพอสมควรเพราะมาตรา 19 เขียนเอาไว้ในการพิจารณากรณีต่างๆ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยจะต้องให้ความระมัดระวังพอสมควร ไม่ให้ข้อมูลข่าวสารเปิดเผยต่อคณะอื่นที่ไม่จำเป็นต้องพิจารณาประเด็นในการทำงานที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้คือภารกิจที่ล่าช้าค่อนข้างมาก ต้องแยกเรื่องนี้ออกเป็น 2 เรื่อง คือ

1. ความสามารถในการเป็นเลขานุการ ความสามารถในการรวบรวมข้อเท็จจริงในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำความเห็นเบื้องต้นเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
2. กรณีที่จะต้องเข้าถึงชั้นความลับของราชการ ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้ง สมมุติว่าไม่ได้รับการตรวจสอบประวัติมาก่อน ตามระเบียบจะเข้าถึงข้อมูลนั้นไม่ได้ ตรงนี้มีความสัมพันธ์กันอยู่ สิ่งที่ต้องระวังก็คือแม้แต่ตัวคณะกรรมการเองกฎหมายได้ระบุไว้ค่อนข้างชัดต้องระมัดระวังในการพิจารณา

ประธาน ได้กล่าวว่า ข้าราชการใน สขร.เองโดยปกติจะไม่ได้เปิดดูข้อมูล จึงมีปัญหาคือไม่สามารถ สนับสนุนกรรมการได้ เพราะจริงๆ แล้วต้องดูแลเตรียมข้อมูลให้หมด โยงไปต่อเรื่องที่พูดกันสัปดาห์ที่แล้วว่าต้องขอต่ออายุของการทำงาน 60 วัน แล้วยังไม่ไปถึงไหน เนื่องจากว่าเริ่มนับวันตั้งแต่ยื่นหนังสือ ในขณะที่เดียวกันฝ่ายเลขานุการ ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการตั้งประเด็นและหาข้อมูลได้โดยกรรมการเพียงทำหน้าที่วินิจฉัยเท่านั้น

ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย เสนอความเห็นว่าการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ นั้น มาตรา 36 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ และข้อ 10 ของร่างระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ น่าจะใกล้เคียงกันคือ มาตรา 36 บัญญัติว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ” สำหรับข้อ 10 ตามร่างระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ กำหนดว่า “ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาแต่งตั้งฝ่ายเลขานุการ โดยประสานกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ แต่ต้องมีการสอบประวัติและพฤติกรรมเพื่อให้ได้รับความไว้วางใจในการเข้าถึงชั้นความลับได้” เกี่ยวกับเรื่องนี้ในร่างระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ข้อ 6 วรรคสี่ ได้กำหนดว่า “องค์คณะในการพิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบด้วยกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสาขานั้น ไม่น้อยกว่าสามคน และให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสองคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการให้แก่องค์คณะที่พิจารณาอุทธรณ์นั้น” จะเห็นได้ว่าการแต่งตั้งฝ่ายเลขานุการตามร่างระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ มีฝ่ายเลขานุการ 2 คณะ คือ คณะหนึ่งแต่งตั้งตามข้อ 10 อีกคณะหนึ่งแต่งตั้งตามข้อ 6 วรรคสี่ แต่เนื่องจากการแต่งตั้งตามข้อ 6 วรรคสี่ ไม่มีบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ จึงเห็นควรตัดออกไป ส่วนข้อ 10 ควรมีการแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรา 36 คือ ให้กำหนดว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ แต่งตั้งฝ่ายเลขานุการในองค์คณะ ซึ่งจากผลการสัมมนาเกี่ยวกับร่างระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ที่ประชุมมีความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งฝ่ายเลขานุการว่าอาจจะคัดเลือกข้าราชการส่วนราชการไหนก็ได้ที่มีความรู้ความสามารถ และต้องมีการตรวจสอบประวัติตามระเบียบฯ การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 และส่งผลการตรวจสอบประวัติไปให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติเก็บไว้เพื่อได้รับการตรวจสอบต่อไป”

ประธาน กล่าวว่า ตอนนี้ถ้าส่วนราชการไหนไม่ส่งไปก็ได้ เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ก็ยังไม่ได้ส่ง ไม่ได้เป็นข้อบังคับว่าต้องส่ง แต่ในทางปฏิบัติแล้วคณะกรรมการวินิจฉัยแต่ละชุด พอจะทราบว่าการทำแต่ละครั้งนั้นหน่วยงานไหนน่าจะเป็นฝ่ายเลขานุการได้ แล้วขอให้หัวหน้างานนั้นส่งประวัติเจ้าหน้าที่มาให้ตรวจสอบ

นายธีรชัยฯ ได้เสนอว่า ควรให้มีการทำทำเนียบคล้ายๆ บุคคลในแต่ละกรมที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานในการวินิจฉัย และผ่านการตรวจสอบแล้ว ซึ่งคณะกรรมการสามารถตั้งบุคคลตามทำเนียบนี้ได้

ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้กล่าวว่าข้อ 10 วิธีแก้ไขให้สอดคล้องกันก็คือในข้อ 10 ให้แก้เป็น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขา เสนอคณะกรรมการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่งตั้งฝ่ายเลขานุการในองค์คณะ

ประธาน ได้กล่าวว่าเขียนอย่างไรก็ตามแต่ต้องให้ทราบว่ากรรมการผู้นี้ตรวจสอบแล้ว ถ้ากรรมการจะตกลงในหลักการเช่นนี้ใน วรรค 4 ต้องแก้คำว่า “สำนักงาน” เป็น “คณะกรรมการ” โดยต้องเขียนไว้ว่าต้องมีการตรวจสอบ และเขียนให้คณะกรรมการวินิจฉัยท่านทำ List

มติที่ประชุม เห็นด้วย

ผู้แทนเลขาธิการ ก.พ. กล่าวว่า การตรวจสอบประวัติของข้าราชการทุกคน เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ. ต้องส่งไปที่สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ในทางปฏิบัติคณะกรรมการวินิจฉัยเห็นว่าข้าราชการที่กรณีควรเป็นฝ่ายเลขานุการ ก็เสนอให้เรื่องทางนี้แต่งตั้งเป็นครั้งคราวโดยไม่จำเป็นต้องทำ List

นายเกียรติชัยฯ กล่าวว่าเห็นด้วย เพราะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์คณะกรรมการวินิจฉัยมีการคัดเลือกเพื่อจะให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้ แต่จะวินิจฉัยเรื่องอะไรบ้างเป็นเรื่องภายในภาคหน้า ในส่วนนี้ไม่ได้ผ่านว่าต้องการใครเป็นเลข ถ้ามีเรื่องเข้ามาแล้วจะต้องไปพิจารณาวินิจฉัย เหตุผลอันแรกนั้นถูกต้องเป็นข้าราชการหน่วยงานอื่นก็ได้ แต่ถ้าถึงประสิทธิภาพแล้ว ข้าราชการนั้นจะมีการ Set ไว้กลุ่มหนึ่งหมายถึงว่าเป็นตัวแทนของหน่วยงาน ถ้ามีประเด็นวินิจฉัยในภาคหน้ากลุ่มที่มีนามดังต่อไปนี้ ซึ่งอาจจะต้องเป็นนักกฎหมายได้เตรียมตัวไว้เพื่อที่จะเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ทันทีที่ถูกเรียกตัว จะเพิ่มประสิทธิภาพได้

ผู้แทนเลขาธิการ ก.พ. ได้กล่าวว่า ในทางปฏิบัติข้าราชการจะมีการเปลี่ยนตลอดเวลาให้ List มา 10 คน 2 - 3 ปีก็ย้ายไปแล้ว ไม่ควรทำเพื่อความสะดวก

ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ได้กล่าวถึงเรื่องตรวจสอบประวัติว่า เดิมทีการตรวจสอบประวัติของบุคคลที่จะเข้ารับราชการนั้น เป็นเรื่องของหน่วยงานที่จะตรวจสอบประวัติผู้นั้นว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่ต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เช่นตาม พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน มาตรา 30 ในขณะนี้มิได้ 14 ข้อ มีการพิมพ์ลายนิ้วมือว่ามีประวัติอาชญากรรมหรือไม่ นั้นเป็นส่วนที่ส่วนราชการได้ปฏิบัติมา และภายหลังที่มีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ปี 2499 ต่อมาด้วยระเบียบการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ปี 2511 และปรับปรุงมาจนถึงฉบับปี 2517 ได้กล่าวถึงการตรวจสอบประวัติไว้ 2 ระดับ คือการตรวจสอบประวัติทั่วไปเพื่อการเข้ารับราชการและการตรวจสอบประวัติเพื่อรับรองการไว้วางใจในการเข้าถึงความลับของทางราชการ โดยปรกคิส่วนราชการที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบประวัติบุคคลก่อนเข้ารับหน้าที่อย่างเคร่งครัด เช่น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สภาความมั่นคงแห่งชาติ และกระทรวงการต่างประเทศโดยจะส่งประวัติบุคคลคือ รปก.1 ไปให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบตั้งแต่ต้น การตรวจสอบก็จะ Comment ไป 2 ประการ คือประวัติทั่วไปตามคุณสมบัติที่จะรับราชการ และความไว้วางใจ ว่าบุคคลผู้นี้ควรจะไว้วางใจหรือไม่ ส่วนราชการบางแห่งตรวจสอบประวัติทั่วไปจากกรมตำรวจก็ถือว่าเรียบร้อยแล้ว แต่จริงๆ แล้วต้องส่งไปให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติตรวจสอบว่าจะเข้าถึงระดับความลับของทางราชการที่กำหนดด้วย ในเมื่อไม่ได้ทำก็เป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าส่วนราชการนั้นถ้าเกิดปัญหาขึ้น เพราะตัวระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 เขียนไว้ชัดเจนว่า การตรวจสอบประวัติข้าราชการนั้นเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าส่วนราชการ เมื่อท่านไม่ดำเนินการท่านต้องรับผิดชอบ

ประธาน กล่าวว่าข้อ 10 ที่เขียนไว้เป็นการถูกต้องว่าถ้าเราจะให้เข้าถึงชั้นความลับต้องตรวจสอบก่อน และกล่าวสรุปในหลักการให้ทำ List และถ้ากรรมการท่านใดมีความเห็นเพิ่มเติมให้ส่งไปรวบรวมที่อาจารย์เกียรติชัยฯ โดยมอบให้อาจารย์ช่วยพิจารณาว่าจะเขียนอย่างไรที่จะไม่ปฏิบัติยากและมีกรอบด้วย

นายณัฐวิวรรธน์ฯ กล่าวว่าในการเขียนคิดว่าพอจะทราบแนวทางแล้วโดยจะเขียนเฉพาะผู้ที่มีรายชื่อ โดยต้องมีคุณสมบัติว่าผ่านการตรวจสอบประวัติมาแล้ว และให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลสาขา เสนอชื่อขึ้นมา ซึ่งจะได้อ้างและเสนอท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง

มติที่ประชุม เห็นด้วยในหลักการให้จัดทำ List และมติให้นายธีรชัยฯ ช่วยศึกษาข้อมูลในการเขียนด้วย

ประธาน ได้เสนอว่าคณะกรรมการวินิจฉัยมีหลายสาขา บางสาขาขณะนี้ไม่มีเรื่องเข้าสู่การวินิจฉัยและท่านมีความรู้ในสาขาอื่นด้วย ต้องการจะมาช่วยทำงาน แต่ประธานสาขานั้นต้องแต่งตั้งในสาขาตามกฎหมาย ถ้าแต่งตั้งข้ามสาขาได้หรือไม่หรือจะต้องแก้ในคำสั่งแต่งตั้ง คือ ครม. มีมติอนุมัติไว้หลายสาขา บางสาขาเช่นสาขาวิทยาศาสตร์ หรือสาขาความมั่นคงต่างประเทศไม่มีเรื่องเข้าสู่การวินิจฉัย แต่ในสาขาอื่นเช่น สาขาสังคมฯ และสาขาเศรษฐกิจมีเรื่องเข้าสู่การวินิจฉัยมากซึ่งแทนที่จะไปแต่งตั้งกรรมการเพิ่มในสาขาเศรษฐกิจ และในสาขาสังคม ควรให้บุคคลที่ ครม. แต่งตั้งไว้แล้วในสาขาอื่นมาเป็นองค์คณะได้หรือไม่

มติที่ประชุม เห็นชอบด้วย

นายณัฐวิวรรธน์ฯ กล่าวว่า ข้อ 13 คณะอนุกรรมการโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรองชัยวัฒน์ฯ เห็นว่ากรณีการประชุมวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์เป็นการใช้อำนาจทางตุลาการอย่างหนึ่งซึ่งโดยปกติแล้วไม่มีเสียงชี้ขาด เพราะถ้าข้ามก็ข้ามไปจะมีองค์กรอื่นเข้ามารับคำวินิจฉัยตรงนั้นอีก คือคณะกรรมการวินิจฉัยการร้องทุกข์ หรือศาลปกครองในอนาคต ท่านจึงเขียนไว้ว่าให้วินิจฉัยเสียงข้างมาก แต่คณะกรรมการเห็นว่าให้มี Casting Vote ด้วย ซึ่งท่านประธานบอกว่าจริงๆ แล้วจะมีได้ในกรณีที่เป็นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการบริหารเท่านั้น แต่คณะกรรมการที่ใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดทางด้านตุลาการนั้นจะมี Casting Vote ไม่ได้

ประธาน ได้กล่าวว่าตอนสัมมนา อาจารย์กิตติศักดิ์ฯ ให้ความเห็นว่า ถ้าคะแนนวินิจฉัยเท่ากันคณะทำงานเห็นว่าน่าจะให้ประธานออกเสียงได้ แต่ท่านรองชัยวัฒน์ เห็นว่าการให้ประธานชี้ขาดเป็นเรื่องของการบริหารเท่านั้น ซึ่งอาจารย์กิตติศักดิ์ฯ ให้ความเห็นไว้ว่า หากเสียงขององค์คณะหรือเสียงของที่ประชุมใหญ่เท่ากันถือว่ามิได้มีผลให้วินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากหน่วยราชการที่ถูกอุทธรณ์ได้มีความเห็นในเบื้องต้นแล้วว่าไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และองค์คณะที่มี 4 คน จะต้องปรับปรุงด้วย

นายธีรชัยฯ กล่าวว่าทางแก้ไขได้เขียนไว้ในข้อ 12 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือมีปัญหาในสาระสำคัญให้ทำโดยการประชุมใหญ่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขา สำหรับคณะที่มี 4 คนที่ประชุมคณะอนุกรรมการได้เสนอแนะว่าให้ทางคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารตั้งเพิ่มอีกหนึ่งคนจะแก้ปัญหาได้

มติที่ประชุม รับทราบกรณีมีปัญหาให้เป็นไปตามข้อ 12 และองค์คณะที่มี 4 คน ให้แต่งตั้งเพิ่มอีก 1 คน

ข้อ 18 คณะทำงานเสนอให้ตัดคำว่า “การพิจารณา” ออก เพราะว่าซ้ำซ้อนและไม่เสียความ
มติที่ประชุม เห็นด้วย

ข้อ 23 คณะทำงานขอเพิ่มถ้อยคำเกี่ยวกับกำหนดเวลา ขอให้ที่ประชุมให้ความเห็นด้วย

นายณัฐวิวรรณ์ฯ กล่าวว่าถ้าไม่เขียนไว้ จะมีปัญหาโดยการตีความตามตัวอักษรคือ ถ้าไม่
เขียนทำไม่ได้ เคยมีหลายครั้งแล้วที่แม้กระทั่งคณะกรรมการที่จะร้องทุกข์เองก็มีแนวโน้มว่าอย่างนี้เหมือนกัน
อะไรที่ไม่เขียนก็ไม่ได้ จึงต้องเขียนไว้

มติที่ประชุม เห็นชอบตามเสนอ

ข้อ 28 คณะทำงานเสนอขอให้แก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิดพลาดเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มติที่ประชุม เห็นด้วย

ข้อ 29 คณะทำงานเสนอให้เพิ่มข้อความให้ใช้ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
2539 โดยอนุโลมเพื่อความชัดเจนฯ

นายณัฐวิวรรณ์ฯ กล่าวว่าข้อ 29 วรรคแรกที่คณะทำงานเสนอคือขอเสนอภายในกำหนด
10 วันทำการ ซึ่งร่างของอนุกรรมการเสนอมาก็ไม่ได้แตกต่างเพราะเขียนไว้กำหนด 10 วัน
ทำการเหมือนกัน ตรงนี้คงไม่มีปัญหาอะไร ส่วนที่เสนอว่าให้นำบทบัญญัติส่วนที่ 1 ของหมวดที่ 2
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเกี่ยวกับการถอนตัว
ของคณะกรรมการวินิจฉัยนั้นเรื่องนี้เคยวินิจฉัยแล้วในคณะอนุกรรมการ แต่มาตรา 3 ของพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองบัญญัติว่าข้อความใดในระเบียบหรือกฎหมายใดก็ตามที่ไม่ได้เขียนเรื่องหนึ่ง
เรื่องใดไว้ให้ใช้ได้ทันทีจึงไม่ได้เขียนตรงนี้ไว้เพราะใช้ได้อยู่แล้วโดยไม่ต้องเขียน

ประธาน ได้กล่าวสรุปว่า ถ้าคณะกรรมการเห็นด้วยให้แก้ตามเสนอโดยแก้วรรค 2 ด้วย แต่
ถ้าไม่เห็นด้วยต้องคงไว้ตามเดิม ซึ่งมีแบบปฏิบัติ อยู่แล้วและการแก้ไขปรับปรุงขอให้พิจารณาอย่างละเอียด
จึงจะให้คงเดิม

มติที่ประชุม ให้คงเดิม

เรื่องที่ 3 การขอขยายระยะเวลาเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

เลขาธิการ ได้รายงานเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ ซึ่งมี 8 เรื่อง ดังนี้

1) เรื่องร้องเรียนของนายทนง เจนตลอด ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอคัดสำเนาแบบแปลนก่อสร้างและแบบแปลนการวางท่อระบายสาธารณูปโภคของอาคารชุดทองปอนด์คอนโดมิเนียม แต่ได้รับการ

ปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลฯ จากเทศบาลเมืองนนทบุรี สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสาร ข้อเท็จจริงจากเทศบาลเมืองนนทบุรี

2) เรื่องร้องเรียนของนายประเสริฐ ชัยชนะศิริวิทยา ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอรายละเอียดการประกวดราคา สอบราคา เพื่อเข้าร่วมเสนอราคาการก่อสร้าง แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จ. สุรินทร์ สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสาร ข้อเท็จจริงจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จ.สุรินทร์

3) เรื่องร้องเรียนของนายฐิติพงศ์ ศรีคุ้มภา ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอรายละเอียดโครงการงบประมาณก่อสร้างปี 2542 ทุกโครงการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากจังหวัดสุรินทร์ สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสาร ข้อเท็จจริงจากจังหวัดสุรินทร์

4) เรื่องร้องเรียนของนายอภิชาติ ลำเลิศพงศ์พนา ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณี ขอตรวจสอบเอกสารการสรุปเลือกผู้ชนะการประกวดราคาการประมูลงานก่อสร้างห้องเย็น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากกรมส่งเสริมสหกรณ์ สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสารข้อเท็จจริงจากกรมส่งเสริมสหกรณ์

5) เรื่องร้องเรียนของ นายชาญวิทย์ ใจสว่าง ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอให้เปิดเผยที่มาของงบประมาณ จำนวน 555 ล้านบาท ที่จ่ายให้การรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากกทม. สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสาร ข้อเท็จจริงจาก กทม.

6) เรื่องร้องเรียนของนายมนต์ชัย รักขาวงศ์ ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอทราบรายละเอียดและเอกสารประกอบต่างๆ 3 รายการ จากสำนักงาน ก.พ. สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 27 เมษายน 2542 และอยู่ระหว่างรอผลการดำเนินการของผู้ร้องว่าจะยุติเรื่องหรือจะอุทธรณ์หากไม่ได้รับเอกสารที่ต้องการ

7) เรื่องร้องเรียนของ นางรัชชยา อักษรสม ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณีขอสำเนารายงานการประชุมเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ เรื่องปลดข้าราชการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 4 พฤษภาคม 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสาร ข้อเท็จจริงจากสถานีวิทยุกระจายเสียงฯ

8) เรื่องร้องเรียนของ นายชาญณรงค์ พุ่สกุล ซึ่งมีหนังสือร้องเรียนกรณี ขอสำเนาหนังสือคณะกรรมการตรวจรับงานและสัญญาจ้างฯ การก่อสร้างอาคารคลอดและพักผู้ป่วยเพื่อนำไปประกอบการคำนวณค่า K แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลฯ จากโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ สขร. ได้รับเรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2542 และอยู่ระหว่างรอเอกสารข้อเท็จจริงจากโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ จ. สงขลา

ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย เสนอความเห็นว่าสืบเนื่องจากการประชุม ครั้งที่ 4/2542 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2542 มีข้อสั่งการของท่านประธานขอให้กรรมการช่วยพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการขอขยายเวลาดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ซึ่งตามมาตรา 13 วรรคสองกำหนดไว้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน โดยขอขยายออกไปได้อีกสามสิบวันรวมแล้วไม่เกินหกสิบวันนั้น เห็นว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 13 วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการมีอำนาจพิจารณาร้องเรียนใน

กรณีที่มีผู้ร้องเรียนว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดู ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผล และรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนั้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเร่งรัดการดำเนินการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ให้แล้วเสร็จในเวลาอันสมควรเท่านั้น หากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ไม่อาจพิจารณาคำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันเกิดจากเหตุสุดวิสัยที่ไม่ใช่ความบกพร่องของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ก็ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ กำหนดสภาพให้เป็นอย่างอื่น ดังนั้นเพื่อมิให้เกิดปัญหาการร้องเรียนว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาล่าช้าไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดควรจะรายงานเหตุสุดวิสัย รวมทั้งเวลาที่สมควรจะแล้วเสร็จให้นายกรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ทราบ พร้อมทั้งแจ้งการขยายระยะเวลาการพิจารณาและเหตุสุดวิสัยให้ผู้ร้องเรียนทราบด้วย

นายธีรชัยฯ กล่าวว่าเมื่อยุติเรื่องแล้วสั่งให้เปิดเลยโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบจะมีปัญหาระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อต้องการให้เรื่องยุติเร็วที่สุด คือบริการครั้งนี้ให้เร็วที่สุด แต่ถ้าตราบใดที่ยังไม่เสร็จขยายแล้วกฎหมายมหาชนสามารถอ้างได้ว่าทำไมไม่เสร็จภายใน 60 วัน กรรมการจะถูกฟ้องในฐานะที่ทำงานล่าช้า ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหาย จริงๆ แล้วจะต้องผ่านกระบวนการอีกมาก ถ้าไม่เสร็จเพราะเหตุสุดวิสัยจริงๆ กล่าวอ้างได้คือไม่ใช่ว่าถึงเวลาเป็นต้นตั้งแล้ว จะทำให้คดีจบลงทำไม่ได้

ประธาน ได้กล่าวสรุปว่ากรณีจะมาจากปัญหา 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่งกรรมการช้า อีกส่วนหนึ่งเนื่องจากไม่ส่งเอกสารในเมื่อบอกได้ว่าไม่เปิดก็แปลว่าต้องมีข้อมูลอยู่ แต่พอขอไปแจ้งว่ายังรวบรวมไม่เสร็จและทางคณะกรรมการวินิจฉัยก็รออยู่ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องศึกษากันอย่างละเอียด และประธานขอให้ที่ประชุมอนุมัติการขอขยายระยะเวลาในครั้งนี้ด้วย

มติที่ประชุม อนุมัติการขอขยายระยะเวลาตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอมา

วาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ (เพิ่มเติม)

เรื่องที่ 1 ร่างระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540

ผู้แทนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ กล่าวว่าจากการประชุมครั้งที่แล้วที่ประชุมได้มอบหมายให้ไปพิจารณาร่างระเบียบการรักษาความลับของทางราชการซึ่งทาง สมช. ได้ดำเนินการแล้วโดยเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยงานทางด้านความมั่นคง หน่วยงานข่าวกรอง มาปรึกษาหารือได้ข้อสรุปรวม 3 ประเด็นคือ

ประเด็นที่ 1 เห็นชอบในหลักการตามร่างระเบียบที่คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งนายชัยวัฒน์ฯ จัดทำร่างขึ้น

ประเด็นที่ 2 ผลการปรึกษาหารือในรายละเอียด มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า มีประเด็น รายละเอียดบางเรื่องอาจไม่ครบถ้วนครอบคลุมในการรักษาความมั่นคง ประเด็นรายละเอียดเหล่านั้น ควร เสนอในที่ประชุมสัมมนา ซึ่ง สปน.จะจัดทำขึ้นในวันที่ 23 ก.ค. 2542 โดยขอให้ สขร. เชิญผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งได้มาร่วมปรึกษาหารือกับ สมช. ด้วย

ประเด็นที่ 3 เห็นควรให้ สมช. ไปพิจารณาปรับร่างระเบียบ รปภ.ที่ร่างระเบียบว่าด้วยการ รักษาความลับของทางราชการยังไม่ครอบคลุมไปถึง ทั้งนี้ให้สอดคล้องและไม่ขัดแย้งกับ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการภายหลังการประชุมสัมมนาต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ประธาน ได้กล่าวสรุปในตอนท้ายขอให้กรรมการที่มาประชุมพิจารณาตรวจสอบรายงาน การประชุม ครั้งที่ 4/2542 ภายใน 7 วัน สำหรับกรรมการที่ไม่มาประชุมจะจัดส่งให้ต่อไป และกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุม เวลา 17.00 น.

นายชาญชัย เจนครองธรรม ตรวจรายงานการประชุม